

נידה נט: (תחילת הפרק) עד ס: (המשנה)

ביאורי מושגים
בתולה שדמיה טהורין - מהתורה דם בתולין טהור. לכן מהתורה, בתולה שרואה דם אנו תולים אותה בבתולים ומטהרים אותה.
 חכמים תיקנו שגם דם הבתולים יטמא. בנוסף לכך הם גם תיקנו שעצם הבעילה הראשונה טמא וזאת גם אם לא ראתה דם.

מדוע מטהר ר"מ ביושבת:
 מדובר שהטילה בזרם והדם נמצא בכלי ולא על שפת הכלי (ולכן הוא חייב לצאת עם הזרם ולא אחריו).

משנה
אישה שהטילה מים וראתה דם:
ר' מאיר: אם עמדה - טמאה, ישבה - טהורה.
ר' יוסי: בין כך ובין כך - טהורה.
איש ואישה שהטילו מים לכלי ונמצא שם דם:
ר' יוסי: טהורה.
ר' שמעון: טמאה - חזקת דמים מהאישה!

מה סובר ר"מ בסיפא, מה סובר ר"ש ברישא:
ר"מ בסיפא (הטילה עומדת יחד עם גבר):
ר"ל: טמאה.
ר' יוחנן: טהורה.
מהברייתא מוכח כר"י שר"מ מטהר
ר"ש ברישא (הטילה יושבת לבד או ביחד):
 מהרייתא ומלשון המשנה משמע שר"ש מטמא בכל עניין!

הלכה כר"י שטהורה בכל עניין!!!

רבא: התנאים נחלקו באיזה גויה ניתן לתלות:
ר' מאיר: באישה שהגיעה לגיל שראויה לראות.
ת"ק: רק באישה שידוע לנו שכבר ראתה.

משנה
אישה שראתה כתם בבגד שלבשה לפני כן גויה או נידה:
 טהורה - תולה בגויה/נידה.
שלוש נשים שלבשו חלוק אחד ונמצא עליו כתם: כולם טמאות.
ראו כתם על גבי ספסל:
ר' נחמיה: טהור - אין דין כתמים במקום שלא מקבל טומאה.

התנאים נחלקו באיזה אישה טמאה ניתן לתלות:
רשב"ג: בכל אישה טמאה.
רבי: רק באישה שראיית הדם לא מוסיפה לה טומאה.
הנפ"מ: אישה בשבעה נקיים, או אישה ששומרת יום נקי כנגד יום טמא.
רשב"ג: רק הטמאה מתחשבת בכתם,
רבי: שתיהן מתחשבות בכתם.

ר' חסדא: לפי רשב"ג תולים, לפי רבי לא תולים.
ר' יוסי בר' חנינא: לפי כולם תולים, ואפילו אם אחד מהאנשים לא טמא לגמרי אלא טמא מספק.

האמוראים דנו בהשלכות של מח' רבי ורשב"ג ביחס לשני עניינים אחרים:
 1. טמא וטהור שהלכו בשני שבילין שאחד מהשבילין טמא - האם ניתן לתלות את הטמא בטהור.
 2. האם ניתן לתלות כתם באישה הטמאה מחמת כתם.

אמנם יש ברייתא שממנה משמע אחרת, אבל רבינא הצליח ליישב את הקושיה.

ר' יהודה בר ליויא: גם רשב"ג מודה שלא ניתן לתלות ברואה כתם.

ציטוט מהמשנה

טעמו של ר' נחמיה:
'ונקתה לארץ תשב' - כיון
שישבה לארץ ניקתה.

ראו כתם על גבי ספסל:
'ר' נחמיה: טהור - אין דין כתמים במקום
שלא מקבל טומאה.

ר' יעקב חלק על ר' נחמיה וסבר
שכתם שבקרקע מטמא.
והלכה כר' נחמיה!